

Publicerad 2006-12-10 14:23 av Jo-Han Pöse

Ur: Projekt svävaren

Tack för att du finns

Tack för att du vill spela för mig ibland.

Tack för att du är en sådan fin vän.

Jag hade gärna velat spela tillsammans med dig.

Men så bra blir jag aldrig.

Tack ändå för att du försöker.

Tack för att du förstår.

Tack för att du finns där.

När allt är som mörkast kommer du och ger mig liv.

När allt är som ljusast skiner vi tillsammans.

Så sällan men ändå tillräckligt ofta för att veta att du bryr dig.

Du hör av dig, men aldrig jag.

Tror att du alltid är upptagen,

att du är populär.

Det är skola, musik, bandy, drömmar.

Men kanske sitter du bara där i mörkret

och väntar på att någon skall höra av sig

och säga hur mycket de uppskattar att du finns.

Eftersom jag inte är så bra på att säga vad jag känner så skriver jag det här,

för jag tycker att du skall veta.

Utan dig hade allt varit så mycket svartare och svårare att stå ut med.

Tack för att du finns.

En dag skall vi förändra världen med vår musik.

Så jag måste öva, det är lång väg kvar innan jag blir som du.

Och även om aldrig så tack ändå.

17:e dec. 2001

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Jo-Han Pöse med Poeter.se id #12737 innehar upphovsrätten